

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/494/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112212961
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3112212961.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovvej v právnej veci žalobcu BL T. debt, s.r.o., so sídlom v D., C. č. XX, X.: XX M. 108, zastúpeného Advokátskou kanceláriou I.-C., s.r.o. so sídlom v D., C. č. XX, proti žalovanej X. J., bytom A. nad C., D. XXX/XX, o zaplatenie 379,59 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 08. augusta 2013, č. k. 11C/212/2012-24 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej faktúry č. 5703388062 splatnú 18.06.2009 na sumu 36,12 €, č. XXXXXXXXXX splatnú 18.08.2009 na sumu 19,90 €, č. 6704515675 splatnú 18.07.2009 na sumu 21,56 €, č. 5706530848 splatnú 18.09.2009 na sumu 19,90 € za poskytovanie elektronických komunikačných služieb- internetu a faktúru č. 9707555103 splatnú 17.10.2009 na sumu 282,11 €, ktorou vyúčtoval právny predchodca žalobcu žalovanej okrem úhrady za poskytovanie elektronických komunikačných služieb - internetu aj zmluvnú pokutu vo výške 116,11 €. Žalobca súčasne s návrhom nepredložil zmluvu o pripojení, z ktorej si uplatňuje nárok na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby, dodatok k zmluve o pripojení a ani žiadne všeobecné podmienky poskytovania telekomunikačných služieb. Súd ho preto uznesením č.k. 12Ro212/2012-10 zo dňa 30.07.2012, ktoré si žalobca prevzal prostredníctvom právneho zástupcu dňa 03.08.2012, na doplnenie návrhu v lehote 10 dní doložením zmluvy o pripojení. Žalobca v stanovenej lehote a ani do vyhlásenia tohto rozsudku návrh nedoplnil v naznačenom smere. Po preskúmaní veci súd zistil, že žalobca si v konaní nesplnil riadne dôkaznú povinnosť, v dôsledku čoho neunesol dôkazné bremeno a súd musel konštatovať, že jeho návrh na začatie konania bol v celom rozsahu nedôvodný. Žalobca totiž v konaní neoznačil a ani nepredložil žiadnu zmluvu alebo iný právny úkon, na základe ktorého by medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou vznikol akýkoľvek právny (záväzkový) vzťah. Žalobca tak nepreukázal, na základe akého právneho titulu boli žalovanej vystavené faktúry č. 5703388062, 2705522702, 6704515675, 5706530848, 9707555103, na žalovanú sumu. Žalobca v konaní predložil výlučne uvedené faktúry, ktorými bola žalovanej vyúčtovaná cena za komunikačné služby, ktoré ale samy osebe predstavujú iba jednostranný právny úkon právneho predchodcu žalobcu a nemožno z nich bez ďalšieho vyvodit' existenciu právneho vzťahu medzi účastníkmi. Právne rozhodnutie odôvodnil ust. § 120 ods. 1, § 79 ods. 1, § 101 ods. 1 O.s.p.. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého plne úspešnej žalovanej patrí náhrada trov konania. Žalovaná si v konaní žiadne trovy neuplatnila, z obsahu spisu mu trovy konania nevyplývajú, a preto jej súd ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol ho zmeniť tak, že odvolací súd jeho návrhu vyhovie. Uplatnil si náhradu trov konania, ktoré špecifikoval. K odvolaniu ako nový dôkaz predložil zmluvu o pripojení zo dňa 15.05.2009, v ktorej na strane 2 je dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 116 eur. Uviedol, že uvedený dôkaz nemohol procesne uplatniť v procese dokazovania v konaní pred súdom prvého stupňa, nakoľko mu nebol odovzdaný právnym predchodcom žalobcu, ktorý predmetnú zmluvu mal uloženú v archívoch. V súvislosti so zmluvnou pokutou poukázal na to, že zmluvná pokuta je peňažná čiastka, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, že poruší zmluvnú povinnosť, a to bez ohľadu na to, či porušením povinností vznikla veriteľovi škoda. Dôvodil, že právo na zaplatenie zmluvnej pokuty preto vzniká aj v prípade, že spotrebiteľ poruší svoju zmluvnú povinnosť aj posledný mesiac doby jeho viazanosti, teda aj v prípade, že dodávateľovi služby vznikne škoda v podstatne nižšej výške, než je výška zmluvnej pokuty. V odvolaní ďalej poukazoval na prijateľnosť dojednania zmluvnej pokuty s poukazom na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č. k. 9Co/31/2012-157 zo dňa 19.03.2013 a Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/4/1999 zo dňa 01.09.2000.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že uznáva dlh voči navrhovateľovi v sume 379,59 eur a žiada o možnosť splatenia dlhu v splátkach po 40 eur mesačne, nakoľko jej rodina sa nachádza v hmotnej núdzi.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal všetky odvolacie námietky, ktoré boli žalobcom v odvolaní vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a na jeho dôvody, v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. poukazuje. K námietkam odvolateľa dodáva nasledovné:

Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že uznesením zo dňa 30.07.2012 č. k. 12Ro/212/2012-10 súd prvého stupňa vyzval žalobcu na doplnenie návrhu predložením zmluvy o pripojení so žalovanou a listiny, z ktorej vyplýva dojednanie účastníkov zmluvného vzťahu na zaplatenie zmluvnej pokuty (za porušenie zmluvnej povinnosti a výšku pokuty). Napriek tomu, že predmetné uznesenie žalobca riadne prevzal dňa 03.08.2012, v stanovenej lehote a ani do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej na výzvu súdu nereagoval.

Podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p., súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (ust. § 79 ods. 1 a § 101 ods. 1). Dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania, v návrhu na začatie konania, vo vyjadrení k nemu, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v návrhu a vo vyjadrení odporcu. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Dôkazným bremenom sa teda rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. V danej veci zaťažovalo žalobcu dôkazné bremeno preukázať tvrdenia uvedené v návrhu, že medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu bol právny (záväzkový) vzťah, na základe ktorého boli žalovanej vystavené faktúry č. 570338062, 270552702, 670451675, 57065308048, 97007555103, na žalovanú sumu. Keďže žalobca svoje tvrdenia napriek výzve súdu prvého stupňa nepreukázal listinnými dôkazmi, hoci bol o povinnosti v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p. riadne poučený, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, keď z

dôvodu neunesenia dôkazného bremena jeho návrh zamietol. Na listinné dôkazy, predložené žalobcom až v rámci odvolacieho konania, odvolací súd už prihliadať nemohol, a to z nasledovaných dôvodov:

Podľa ust. § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Z citovaného zákonného ustanovenia je zrejmé, že O.s.p. pripúšťa doteraz neuplatnené skutočnosti alebo dôkazy v odvolacom konaní, v ktorom sa napáda rozhodnutie vynesené v sporovom konaní pred súdom prvého stupňa, iba v obmedzenom rozsahu. Účastník konania teda nemôže uplatniť v odvolacom konaní tie dôkazy a skutočnosti, ktoré mohol uplatniť, ale neurobil tak v základnom konaní pred súdom prvého stupňa. Tento prístup je základom tzv. neúplného apelačného systému, ktorý nahradil v sporovom konaní predošlý úplný apelačný systém, v ktorom sa bez obmedzenia pripúšťali tzv. nóva. V sporovom konaní sa súd prvého stupňa považuje za súd, ktorý zisťuje skutkový stav a ktorý vedie účastníkov k tomu, aby sa pred ním vykonali všetky navrhnuté dôkazy potrebné na preukázanie sporných, právne závažných a významných skutkových tvrdení. V konečnom dôsledku súd prvého stupňa upozorňuje účastníkov podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p., čo má dôsledky pre uplatnenie zásad neúplného apelačného systému.

Vzhľadom k tomu, že žalobca napriek poučeniu súdu prvého stupňa podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. nepreukázal dôkazmi svoje tvrdenia uvedené v návrhu, odvolací súd na dôkazy predložené až v odvolacom konaní prihliadať nemohol, keďže neboli splnené podmienky uvedené v ust. § 205a ods. 1 O.s.p..

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní procesne úspešná, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si trovy konania neuplatnila (ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a ust. § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.